

ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ

5^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ

Τεύχος 5ο

Δεκέμβριος 2019

Καλήν ημέραν άρχοντες!

Στους μικρούς δημοσιογράφους και όχι μόνο...

Με πολλή μεγάλη χαρά υποδεχόμαστε για άλλη μια φορά το δημοσιογραφικό εγχείρημα του σχολείου μας που από το 2017 με τις αναρτήσεις του κάνει αισθητή την παρουσία του. Η δημοσιογραφική παραγωγή λοιπόν, συνεχίζεται φροντίζοντας πάντα να υπηρετούμε την αλήθεια, την αντικειμενικότητα, την αμεροληψία. Πολλές φορές κάποιος δεχόμαστε άκριτα και επιπόλαια όσα ακούμε, χωρίς να εκλογικεύουμε αυτή την τάση που έχει ο άνθρωπος να μεγαλοποιεί τα γεγονότα, ζώντας μάλιστα σε μια εποχή όπου η διαδικτυακή ελαφρότητα μας παρασύρει, δίχως να φιλτράρουμε την είδηση. Σε τέτοια περίπτωση, καλύτερα να βυθιζόμαστε σε μια ενδοσκόπηση και σιωπή παρά να παρασυρόμαστε σε ανόητες φλυαρίες...

Σε μια εποχή λοιπόν όπου τα αισθήματα είναι λειψά και διάτρητα, στους σύγχρονους καιρούς της αμετροπέπειας και της αδικαιολόγητης αλαζονείας, το δικό σας όχημα είναι η αξιοπρέπεια, το δικό σας καύσιμο η ευγένεια, η δικιά σας φάρτρα η αλήθεια...

Εύχομαι ολόψυχα καλές πνευματικές διαδρομές, εμπνευσμένα δημοσιογραφικά ταξίδια, απολαυστική δημιουργική γραφή!!!

Η Διευθύντρια

Νάντια Θανασσοπούλου

ΚΑΛΑΝΤΑ ΑΠΟ ΓΩΝΙΕΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΜΑΣ.

από 30 παραλλαγές καλάντων σε όλη την Ελλάδα. Σχεδόν σε όλες, το περιεχόμενο είναι το ίδιο: χαιρετισμός στους «νοικοκύρηδες», αναγγελία του χαρμόσунου γεγονότος της γέννησης του Χριστού και τέλος, ευχές για μακροζωία, υγεία, χαρά ή καλή σοδειά και προκοπή για τους οικοδεσπότες.

Η γλώσσα τους, καθαρεύουσα διανθισμένη με τοπικούς ιδιωτισμούς, μαρτυρά την παλαιότητά τους και την πατρίδα του εκάστοτε τραγουδιού.

Σχεδόν κάθε περιοχή, κάθε νησί, κάθε χωριό έχει τα δικά του κάλαντα. Οι στίχοι και η μουσική διαμορφώνονται ανάλογα με τις διαλέκτους και την παράδοση του κάθε τόπου.

Κάλαντα, πίνακας του Νικηφόρου Λύτρα

Τα κάλαντα είναι από τα λίγα έθιμα που διατηρούνται αναλλοίωτα ακόμα και σήμερα σε πολλές περιοχές της χώρας. Πολλοί πιστεύουν ότι το έθιμο συνδέεται με την Αρχαία Ελλάδα.

Προέρχεται από τη λατινική λέξη *calenda*, που σημαίνει αρχή του μήνα, η οποία διαμορφώθηκε από το ελληνικό ρήμα *καλώ*.

Χαρακτηριστικό του έθιμου είναι το φιλοδώρημα, που σήμερα συνήθως είναι χρηματικό ποσό, ενώ παλιότερα ήταν κυρίως φαγώσιμα.

Έχουν καταμετρηθεί περισσότερες

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΚΑΛΑΝΤΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Αποτελούν ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα της παράδοσης των Μακεδόνων και συνδέονται με τα τοπικά εορταστικά έθιμα. Λέγονται αλλιώς και κόλιαντα. Γνωστό είναι το έθιμο των Μωμόγερων. Οι Μωμόγεροι είναι μια αγαπητή εκδοχή των καλικαντζάρων, να μην με τρομαχτική όψη, αλλά και με σκανταλιάρικη διάθεση. Προέρχεται από τις λέξεις *μώμος* και *γέρος*.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΚΑΛΑΝΤΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Χριστούγεννα, Πρωτούγεννα,
τώρα Χριστός γιννέτι. (δισ)
Γιννιέται κι βαφτίτζι,
στους ουρανούς απάνου. (δισ)
Όλοι οι άγγελοι χαιρόντι,
κι όλοι δοξολογούντι. (δισ)
Και τα δαιμόνια σκάζουνε,
και σκάζουνε και πλαντάζουνε. (δισ)
Σε τούτο το σπίτι που 'ρθα-
με,
Μι μάρμαρου στρουμένου. (δισ)

ΚΑΛΑΝΤΑ ΘΡΑΚΗΣ

Τα Χριστουγεννιάτικα και Πρωτοχρονιάτικα κάλαντα της Θράκης έχουν βαθιές ρίζες και εξαιρετική ποικιλία.

Στον Έβρο τα παλιά χρόνια, πρωί παραμονής Χριστουγέννων, παιδιά ξεχύνονταν στα σοκάκια, κρατώντας τσουμάκες, χοντρά, μακριά ξύλα, με τα οποία χτυπούσαν τις πόρτες για να τους ανοίξουν να πουν τα κάλαντα. Οι τσουμάκες συμβόλιζαν τα ραβδιά των ποιμένων της Βίβλου.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΚΑΛΑΝΤΑ ΘΡΑΚΗΣ

Χριστός γεννιέται, χαρά στον κόσμο,
χαρά στον κόσμο, στα παλληκάρια.
Σαράντα μέρες, σαράντα νύχτες,
η Παναγιά μας κοιλοπονούσε.
Κοιλοπονούσε, παρακαλούσε,
τους αρχαγγέλους, τους ιεράρχες.
Σεις αρχαγγέλοι και ιεράρχες,
στη Σμύρνη πηγαίν'τε, μαμές να φέρ'τε.
Άγια Μαρίνα, Άγια Κατερίνα,
στη Σμύρνη πάνε, μαμές να φέρουν.
Όσο να πάνε, κι όσο να έρθουν,
η Παναγιά μας ηλυτηρώθη.
Στην κούνια τ'όβαλαν και το κουνούσαν
και το κουνούσαν, το τραγουδούσαν.
Σαν ήλιος λάμπει, σα νιό φεγγάρι,
σα νιό φεγγάρι, το παλληκάρι.
Φέγγει σε τούτον το νοικοκύρη, με τα καλά του,
με τα παιδιά του, με την καλή τη νοικοκυρά του....

Ζιάκα Μαρία-Κοττά Βαλέρια

Η «ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ»

Αυτές τις μέρες της αγάπης ας μπορούμε όλοι μαζί στην « ΚΙΒΩΤΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ »

Η «Κιβωτός του Κόσμου» είναι Εθελοντικός μη Κερδοσκοπικός Οργανισμός Ειδικής Μέριμνας και Προστασίας Μητέρας και Παιδιού.

Δραστηριοποιείται και απευθύνεται κυρίως στα μικρά απροστάτευτα παιδιά, τα περισσότερα από τα οποία προέρχονται από μονογονεϊκές οικογένειες, αλλά και πολλά παιδιά χωρίς γονείς, που βιώνουν δύσκολες συνθήκες, όπως: παραμέληση, εγκατάλειψη, έλλειψη ιατρικής φροντίδας. Παιδιά με αβέβαιο μέλλον.

Η Κιβωτός καλύπτει εξ ολοκλήρου και φροντίζει τα απροστάτευτα παιδιά. Σε συνεργασία με την Εισαγγελία Ανηλίκων και διάφορους φορείς προστασίας, καθώς επίσης και υπηρεσίες για τα δικαιώματα του παιδιού, αναλαμβάνει τη φροντίδα των ανηλίκων στα τέσσερα σπίτια φιλοξενίας της που υπάρχουν μέχρι σήμερα. Φιλοξενεί παιδιά βρεφικής ηλικίας αλλά και μεγαλύτερα, τα οποία έχουν υποστεί κακοποίηση, παραμέληση και έχουν άσχημες συνθήκες διαβίωσης. Τα παιδιά ζουν σε μεγάλα σπίτια με παιδαγωγούς – φροντιστές για την καθημερινότητα τους και είναι σαν μια μεγάλη οικογένεια,

χωρίς η διαβίωσή τους να θυμίζει σε τίποτα την ιδρυματικού τύπου φροντίδα.

Επίσης, κύριο μέλημα της Κιβωτού είναι, όταν υπάρχει γονέας που ενδιαφέρεται για το παιδί και έχει την ικανότητα να το φροντίζει, να μην γίνεται απομάκρυνση από την οικογένεια. Ακόμα και οι περιπτώσεις που σχετίζονται με μονογονεϊκές οικογένειες με σοβαρά οικονομικά και κοινωνικά προ-

βλήματα, εφόσον απευθυνθούν στις υπηρεσίες της Κιβωτού, θα έχουν την δυνατότητα να βρουν στήριξη σε πολύ βασικές τους ανάγκες, όπως τα τρόφιμα, ο ρουχισμός, η ιατρική περίθαλψη και όλα όσα χρειάζονται για να ζήσουν με αξιοπρέπεια. Παράλληλα, οι οικογένειες λαμβάνουν υπηρεσίες συμβουλευτικής υποστήριξης, συμμετέχουν σε ομάδες γονέων με ειδικούς σε θέματα οικογενειακών σχέσεων, ενημερώνονται για προγράμματα κατάρτισης,

ώστε να ενδυναμωθούν και να αναλάβουν την ευθύνη των παιδιών τους.

Η Κιβωτός του Κόσμου ιδρύθηκε το 1998 στην Αθήνα από τον εικοσιεξάχρονο ιερέα, πατέρα Αντώνιο Παπανικολάου, με κίνητρο, την αγάπη του για τα παιδιά, την ανιδιοτελή προσφορά και την επιθυμία του για τη δημιουργία μιας φωλιάς στοργής και φροντίδας για το παιδί, το νέο και το γονιό που βρίσκονται σε ανάγκη και διαβιούν στις χαράμαδες της κοινωνίας, σε μια «άλλη» Αθήνα, στην περιοχή της Ακαδημίας Πλάτωνος.

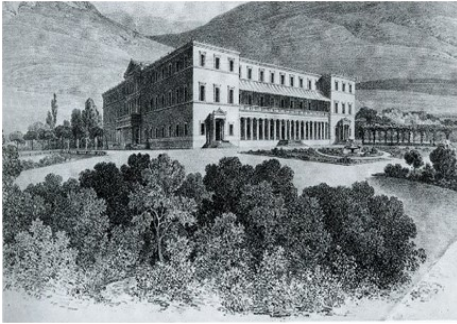
Η «Κιβωτός του Κόσμου» είναι μια μεγάλη οικογένεια. Μέλη αυτής της οικογένειας είναι τα παιδιά, οι γονείς, οι συνεργάτες, οι εθελοντές, οι συμπαραστάτες. Είναι μια μεγάλη αγκαλιά αγάπης, φροντίδας και στοργής που μεγαλουργεί στην Αθήνα, στον Πειραιά, στην Πωγωνιανή της Ηπείρου και στη Χίο.

Κλαίρη Ταριάνι

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΚΤΗΡΙΩΝ

Η ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

(Καλούπη Μαρία –Κοντοδήμου Αναστασία)

Το κτήριο που στεγάζει σήμερα τη Βουλή των Ελλήνων ανεγέρθηκε αρχικά ως ανάκτορο του Όθωνα, του πρώτου βασιλιά της Ελλάδας. Χτίστηκε την περίοδο 1836-1843 με σχέδια του Βαυαρού αρχιτέκτονα Φρίντριχ φον Γκέρτνερ και στέγασε διαδοχικά δύο βασιλικές δυναστείες, του Όθωνα (Βίτελσμπαχ) και του Γεωργίου Α΄ (Γλίξμπουργκ).

Το 1835, ένα χρόνο μετά τη μεταφορά της πρωτεύουσας του νεοσύστατου κράτους από το Ναύπλιο στην Αθήνα, επισκέφθηκε την πόλη ο βασιλιάς της Βαυαρίας Λουδοβίκος Α΄, πατέρας του Όθωνα, συνοδευόμενος από το Βαυαρό αρχιτέκτονα Φρίντριχ φον Γκέρτνερ, για να δώσει λύση στο ζήτημα της θέσης των ανακτόρων του γιού του. Ο Γκέρτνερ υπέδειξε το λόφο της Μπουμπουνίστρας. Ο θεμέλιος λίθος τέθηκε στις 25 Ιανουαρίου 1836. Στις 25 Ιουλίου 1843, όταν είχαν ολοκληρωθεί οι εργασίες σε ορισμένους χώρους, εγκαταστάθηκαν οι

βασιλείς και οι υπηρεσίες της Αυλής.

Οι εργασίες ανέγερσης του κτηρίου τελείωσαν το 1847, ενώ οι ζωγραφικές και γλυπτικές διακοσμήσεις ολοκληρώθηκαν μόλις το 1853. Ο Γκέρτνερ για τη διακόσμηση των τοίχων και των οροφών του κτηρίου χρησιμοποίησε ως πρότυπα τις δημοσιεύσεις του Ρ. Τσαχν για τις αρχαίες κατοικίες της Πομπηίας, του Ηρακλείου και των Σταβίων.

Περίοδος Γεωργίου Α΄

Ο Όθων και η Αμαλία μετά την έξωση τους στις 17 Οκτωβρίου 1862 εγκατέλειψαν τα ανάκτορα και την Ελλάδα. Ο νέος βασιλιάς Γεώργιος εγκαταστάθηκε στο κτήριο στις 17 Οκτωβρίου 1863. Μετά την δολοφονία του Γεωργίου Α΄ το 1913, ορκίστηκε βασιλιάς ο Κωνσταντίνος, ο οποίος, όμως παρέμεινε στην κατοικία του, στο Μέγαρο της Ηρώδου Αττικού (το σημερινό Προεδρικό Μέγαρο). Τα Παλαιά Ανάκτορα παρέμειναν ως κατοικία της βασιλομήτορος Όλγας. Κατά την διάρκεια της πρώτης εξορίας (1917-1920) της βασιλικής οικογένειας-εκτός του πρίγκιπα Αλεξάνδρου που ορίστηκε νέος βασιλιάς- το μεγαλύτερο μέρος των Παλαιών Ανακτόρων είχε μετατραπεί σε νοσοκομείο. Μετά την επάνοδο της βασιλικής οικογένειας, μόνον η βασιλομήτωρ Όλγα διέμενε στα Παλαιά Ανάκτορα έως το 1922 που εγκατέλειψε οριστικά την Ελλάδα.

Μεταβατική περίοδος

Μετά την Μικρασιατική Καταστροφή το 1922, στο κτήριο των Παλαιών Ανακτόρων εγκαταστάθηκαν διάφορες υπηρεσίες περιθαλψής και απασχόλησης προσφύγων (νοσοκομείο, ορφανοτροφείο, εργαστήρια κ.α.).

Στα τέλη του 1924 το κτήριο, του οποίου η διαχείριση είχε περιέλθει στο Υπουργείο Γεωργίας, ήταν κατειλημμένο από κρατικές υπηρεσίες και υπηρεσίες οργανώσεων για την ανακούφιση των προσφύγων, ιατρείο βρεφών, οικοτροφείο φοιτητών, Εργαστήριο Μπενάκη κ.α.).

Το 1925 τη διαχείριση του κτηρίου ανέλαβε η Αεροπορική Άμυνα και τότε αποφασίστηκε η εγκατάσταση σε αυτό των Υπουργείων Στρατιωτικών και Ναυτικών.

Το 1928 αποφασίστηκε η ανέγερση Μνημείου Αγνώστου Στρατιώτου και εγκρίθηκε η τοποθέτηση του στην Πλατεία των Παλαιών Ανακτόρων με σχέδια του αρχιτέκτονα Αδριανού Λαζαρίδη.

Κοινοβούλιο

Το 1929 η κυβέρνηση Ελευθερίου Βενιζέλου αποφάσισε τη στέγαση της Βουλής και της Γερουσίας στο κτήριο των Παλαιών Ανακτόρων. Η διαρρύθμιση του κτηρίου έγινε με σχέδια του αρχιτέκτονα Ανδρέα Κριεζή, ο οποίος ανέλαβε και την επίβλεψη των εργασιών.

Οι στεγασμένοι χώροι του κτηρίου καλύπτουν περίπου 17.300 τ.μ.

Στο ισόγειο στεγάστηκαν η Βουλή, το γραφείο του Πρωθυπουργού, η αίθουσα του Υπουργικού Συμβουλίου, το γραφείο του προέδρου της Βουλής, οι αίθουσες των κομμάτων, όπως και οι αίθουσες εστιατορίου του Υπουργικού Συμβουλίου, της Βουλής και της Γερουσίας.

Στον πρώτο όροφο στεγάστηκαν η Γερουσία και τα γραφεία που ανήκαν στις υπηρεσίες της Βουλής και της Γερουσίας.

Στο δεύτερο όροφο στεγάστηκε η βιβλιοθήκη της Βουλής- σε όλη την επιφάνεια της βορεινής πτέρυγας- ενώ στους υπόλοιπους χώρους στεγαζόταν έως το 1993 το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Στο ανακαινισμένο κτήριο εγκαταστάθηκαν το 1934 η Γερουσία, η Βιβλιοθήκη και το Συμβούλιο της Επικρατείας. Το 1935 εγκαταστάθηκε και η Βουλή.

Από το 1935 έως σήμερα στο κτήριο στεγάζεται το Κοινοβούλιο, με μερικές διακοπές κατά την περίοδο της δικτατορίας του Μεταξά, της γερμανικής κατοχής και του απριλιανού πραξικοπήματος.

Δέκα λόγοι για τους οποίους πρέπει να ευχαριστούμε τους γονείς μας.

Στις 10 εντολές της Παλαιάς Διαθήκης αναφέρεται “να τιμάς τον πατέρα σου και τη μητέρα σου, για να ευτυχήσεις και να ζήσεις πολλά χρόνια στη γη.”
Στους γονείς οφείλουμε τη ζωή μας και την ύπαρξή μας και γι αυτό πρέπει να τους αγαπούμε και να τους σεβόμαστε.

Δέκα λόγοι για τους οποίους πιστεύω ότι πρέπει να τους ευχαριστούμε .

- Γιατί μας έφεραν στη ζωή. Στην εποχή της κρίσης που ζούμε δεν είναι εύκολη υπόθεση. Επέλεξαν να βάλουν τον εαυτό τους σε δεύτερη μοίρα και να δώσουν προτεραιότητα στην οικογένεια.
- Για την αγάπη, την αφοσίωση, τη φροντίδα, τη στέγη, την ασφάλεια, την υγεία που μας προσέφεραν.
- Γιατί μας έμαθαν να μην απαιτούμε αλλά να ζητάμε ευγενικά. Μας δίδαξαν ότι στη ζωή δεν υπάρχει μόνο το ΝΑΙ αλλά και το ΟΧΙ! Έτσι μάθαμε να εκτιμάμε τα πάντα γύρω μας και να δίνουμε αξία και στα πιο απλά.
- Για την παιδεία και τη μόρφωση. Στερούνται για να έχουμε τα καλύτερα εφόδια στη ζωή: τη μόρφωση και την παιδεία ώστε να γίνουμε σωστοί άνθρωποι στην κοινωνία με αρετές , αξίες και ιδανικά.
- Γιατί είναι δίπλα μας σε κάθε βήμα και μας νοθετούν πώς να προφυλαχτούμε από τους κινδύνους.
- Τους ευχαριστούμε για τα ξενύχτια, όταν αρρωσταίνουμε. Για το ζεστό χάδι στο μέτωπο και το φιλί για τον έλεγχο της θερμοκρασίας.
- Γιατί μας έδειξαν ότι ο κόσμος δεν είναι παραμύθι με τέλος “ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα”. Υπάρχει και ένας άλλος κόσμος, ο πεινασμένος, αυτός που εκδιώχεται λόγω πολεμικών συρράξεων , αυτός που δεν έχει στον ήλιο μοίρα.
- Γιατί μας έμαθαν να σεβόμαστε τους μεγαλύτερους.
- Τους ευχαριστούμε γιατί με το παράδειγμα τους είδαμε ότι η ζωή είναι αγώνας και το χρήμα δεν αξίζει να το υπηρετείς, αλλά υπάρχει για να σε διευκολύνει.
- Γιατί μας έμαθαν την ειλικρίνεια, τη δικαιοσύνη, την εργατικότητα, τη συνεργασία, τη μεταμέλεια και την αλληλεγγύη.

Σκαμπαρδώνη Ελισάβετ

Με σύνθημά μας “ **Η αγάπη στην καρδιά μας** “ η Διευθύντρια, ο Σύλλογος Διδασκόντων , το Δεκαπενταμελές συμβούλιο των μαθητών και ο Σύλλογος Γονέων διοργανώνουν φέτος ένα χριστουγεννιάτικο παζάρι. Μέρος των εσόδων θα διατεθούν ως δωρεά στη «**Φλόγα** »(Σύλλογος Παιδιών με Νεοπλασματική ασθένεια) .

Συνεχίζοντας τη φιλανθρωπική δράση το σχολείο μας , υποδέχεται το Νέο Έτος με μια συναυλία Αγάπης και Αλληλεγγύης ,υπό την επιμέλεια της μουσικού μας κ . Βλάχου Σάσας, στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου στις 11/1/2020 ,με σκοπό τη συγκέντρωση τροφίμων και ειδών πρώτης ανάγκης για το Κοινωνικό Παντοπωλείο του Δήμου .

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ